

مجید سلیمی / شیمی کاربردی ۹۴

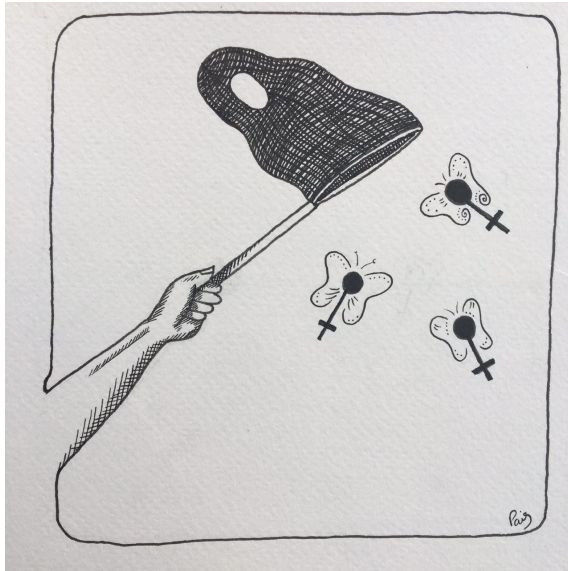
هُو هِی He She او!

دانشگاه علامه طباطبایی در رابطه با یکی دیگر از مشکلات تفکیک جنسیتی دانشگاه ها میگوید: «دانشگاه امن ترین و سالم ترین مکان برای همسریابی و ازدواج است. تحقیقات نشان داده است ازدواج هایی که بین همکلاسی ها یا هم دانشگاهی ها صورت میگیرد جزو پایدارترین ازدواج ها هستند چون بین زن و مرد هیچ حس برتری حضور ندارد.» حال اگر در دانشگاه تفکیک جنسیتی صورت گیرد طبق گفته ی دکتر کباری عملا سالم ترین محیط همسریابی و تشکیل خانواده که یکی از مهمترین ارکان اجتماعی است را از جوانان سلب میشود. بسیاری از ناهنجاری ها و نا امنی هایی که در جامعه وجود دارند ناشی از این است که دختر و پسر دید درستی نسبت به یکدیگر ندارند. نگاه ابزاری مرد به زن، تصور زن از مرد به عنوان کسی که او را صرفا برای تمایلات جنسی اش میخواهد،

همه ی اینها یک جامعه منزوی به وجود می آورد که تعامل سازنده در آن هیچ جایگاهی ندارد. آمار بالای طلاق، تجاوز های جنسی به خصوص تجاوز به کودکان که اخیرا شاهد نمونه هایی از آن در کشور بوده ایم همه از این محدودیت های نابجا و عدم آموزش های صحیح ناشی می شود!

- حضور بانوان در پست های مهم دولتی متأسفانه امروزه شاهد محدودیت هایی برای حضور بانوان در پستهای مهم دولتی و حکومتی هستیم. پست هایی که شاید بانوان از بسیاری از مردان، بهتر از عهده آن برآیند. در توجیه این امر برخی، بانوان را ناتوان می دانند و می گویند آنها از عهده این کار بر نمی آیند. در اینجا سوالی که پیش می آید این است که این توانایی کی و چگونه باید به وجود بیاید؟ آیا وظیفه دولت این نیست که بستری برای آمادگی زنان برای اداره کشور فراهم نموده و سپس توانایی های آنها را بکار گیرد؟ متأسفانه این بستر در کشور ما چندان فراهم نیست و حضور بانوان به عنوان مقامی چون وزارت با محدودیت های جدی مواجه است.

به عنوان کلام آخر هر دولتی که به عنوان منتخب ملت بر سرکار می آید باید رفع تبعیض جنسیتی را که یکی از مطالبات جدی ملت و سرآغازی برای حرکت سریع به سمت پیشرفت می باشد سرلوحه ی کار خود قرار داده و به خصوص به حقوق زنان که بنابر مسائل اجتماعی بسیار پایمال می شود توجه ویژه عنایت کند.

یکی از دخترانی که به این شکل وارد ورزشگاه آزادی تهران شده بود میگوید: «چهار دست لباس روی هم پوشیدم تا متوجه دختر بودنم نشوند. وقتی وارد ورزشگاه شدم پسران دور و برم هنگامی که فهمیدند دخترم تا آخر بازی بسیار رعایت کردند که رفتار یا حرف ناشایستی از آنها سرزنند.» در اینجا باید گفت مگر پسران حاضر در ورزشگاه همانهایی نیستند که در بازار و خیابان و دانشگاه و... حضور دارند؟ آیا بنا بر استدلال ممنوعیت حضور بانوان در ورزشگاه میتوان حضور آنها در بازار، دانشگاه یا بازار را نیز به دلیل حضور پسران ممنوع کرد؟! بیاییم به جای پاک کردن صورت مسئله، به گونه ای درست این موضوع را حل کنیم تا حقوق هیچ انسانی پایمال نشود. زن و مرد جدا از برخی تفاوت های جنسی، به عنوان انسان از لحاظ حقوقی کاملا برابر هستند و کوچکترین بی عدالتی در حقوق هرکدام در سراسر دنیا محکوم است.

- تفکیک جنسیتی مراکز یکی دیگر از موانعی که مشکلاتی را بر سر راه حضور سازنده زنان در جامعه به وجود آورده، تفکیک جنسیتی مراکز به ویژه مراکز آموزشی و دانشگاههاست. تفکیک جنسیتی علاوه بر اینکه توهین به شان و شعور دانشجویان و طالبان علم است، حس رقابت را در مراکز آموزشی کاهش می دهد. این عمل از زنان یک تصویر شیئی در تصور مردان به وجود می آورد که این تصور در محیط آموزش، کار و جامعه باقی می ماند. این نگاه نوعی نگاه ابزاری و بسیار کهنه است که سعی مهلک برای پیشبرد اهداف یک جامعه به شمار می رود. دکتر کباری عضو هیئت علمی

شاید باور این موضوع که همه ی افراد بشری در تمام نقاط جهان جدا از اختلافات مذهبی، نژادی، رنگ پوست و ... به عنوان یک انسان دارای حقوق یکسان و برابری هستند برای ما سخت نباشد. اما در اینجا با یک سوال مواجه میشویم: چرا با وجود اینکه این موضوع از نظر انسانی و عقلی کاملا پذیرفته شده است باز هم در قرن ۲۱ و در عصر علم و پیشرفت شاهد پایمال شدن حقوق انسانها در بسیاری از مناطق جهان هستیم؟ حقوقی که در مورد همه انسان ها جدا از جنسیت یکسان است ولی در برخی جوامع به دلایل گوناگون فرهنگی- سیاسی و... پایمال میشوند. در این میان متأسفانه زنان، بیشتر قربانی پایمال شدن حقوقشان می شوند به طوری که شاهد آن هستیم که زنان آنطور که باید نمیتوانند در عرصه اجتماع حضور یابند و جامعه را از توانایی هایشان بهره مند سازند. کشور

ما، ایران، نیز از جمله جوامعی است که به دلایل مختلف از جمله فرهنگی حقوق بانوان در آن، آنطور که حق و شایسته آنهاست ادا نمیشود. حقوق زنان اصطلاحی است که به آزادی بانوان در تمامی سنین اشاره می کند حقوقی از جمله حق رای، کار، دستمزد، حضور در عرصه های اجتماعی، انتخاب نحوه پوشش و... اما کدامیک از این حقوق در کشور ما به رسمیت شناخته شده اند؟ اگر به رسمیت شناخته شده اند تا چه حد به اجرا درآمده اند؟ در اینجا به طرح برخی مسایل که جزو کمترین حقوق بانوان است اما متأسفانه نادیده گرفته می شوند می پردازیم:

- ممنوعیت حضور بانوان در ورزشگاهها-

تبعیض جنسیتی

از سالهای بعد از انقلاب ۵۷ حضور زنان در ورزشگاه ها با محدودیت هایی مواجه شد. در دهه های ۷۰ و ۸۰ اعتراضاتی برای لغو این قانون صورت گرفت و در سال ۸۵ محمود احمدی نژاد لایحه ای مبنی بر آزادی حضور بانوان در ورزشگاه ها به مجلس ارایه داد اما با مخالفت روحانیون مواجه شد و به تصویب نرسید. احمد خاتمی خطیب جمعه تهران دلیل این مخالفت را وجود نداشتن تضمین برای رعایت حجاب توسط بانوان در ورزشگاه اعلام کرد. وجود این قانون نوعی تبعیض جنسیتی است که بانوان را از تماشای ورزش های مورد علاقه به ویژه فوتبال که پرطرفدارترین ورزش در ایران است محروم می کند و باعث شده زنان علاقه مند به این موضوع به صورت ناشناس و در شکل و لباس پسران (!) وارد ورزشگاه ها شوند.